

Kredit, der ogsaa slutter sig til Princippet om Statens Intervention, og for det andet Fremlæggelse af et Forslag om dette Spørgsmaal fra d'Herrer Pecher, Mechelijnc, Lamborelle, Neven, Robijn og Bovesse.

I. Den franske Lovgivning udformer et System, der hviler paa Specialiserings-Metoden, der bedre lader sig forklare historisk end ved Hjælp af tekniske Argumenter.

»Kreditten i Landdistrikterne inddeles i den personlige Kredit paa lang Sigt (Lov af 19. Marts 1910) og den egentlige Ejendoms-kredit (Lov af 9. April 1918) samt Kreditten vedrørende Landbrugets Driftsomkostninger. De af Krigen skabte særlige Forhold medførte Udstedelsen af Love, hvorigennem Kreditten til Opdyrkning af de forladte Jorder (Love af 6. Oktober 1916 og 7. April 1917) og til Genopbyggelse af de ødelagte Egne (Lov af 21. Juni 1919) blev sat i System. Ved Siden af Handelskreditten, der fulgte de almindelige traditionelle Veje, opstod der et særligt Kreditsystem for de mindre Handlende og Industridrivende (Lov af 13. Marts 1917), hvoraf man igen udledte Kreditten til Haandværkere (Lov af 30. Juni 1923) med det dobbelte Formaal at komme saavel den enkelte Erhvervsdrivende som de forskellige Erhvervsgrene til Hjælp (Lov af 27. December 1923) og endelig Kreditten til Hotelejere (Dekret af 20. November 1923)¹).

Efter at denne Lovgivning er traadt i Kraft, raader den mindre Kredit til Landboerne (ultimo 1923) over et Fond paa 489 Millioner Francs, ydet af det Offentlige, den mindre Kredit til Bybeoerne (ultimo 1923) over et Fond paa 109 Millioner, hvortil kommer 18 Millioner til Hotelejerkreditten (Lov af 30. Juni 1923) og Aarsbevillingen til Haandværkerkreditten (8 Millioner Francs om Aaret).

II. Naar Forfatterne til nærværende Forslag ikke har kunnet slutte sig til det af M. Pecher og andre Herrer affattede Forslag, er det ikke udelukkende i den Hensigt at rette en Hyldest til Pionererne i denne Sag: MM. Dallemagne, Gillès de Pélichy, Harmignie, Segers, Tibbaut og Standaert²).

Vore Grunde er følgende:

Dels har den af Rigsdagskommissionen³) udførte Undersøgelse belyst mange Tvivlsspørgsmaal og tillader den en Begrænsning af For-Undersøgelserne, forsaavidt Teksten i det væsentlige forbliver uforandret; dels er der meget væsentlige Afvigelser mellem dette System og det, der foretrækkes af M. Pecher og Medunderskrivere. Vi vil navnlig gøre opmærksom paa selve Karakteren af den Institution, der skal oprettes, og som vi opfatter som en højere Institution, der skulde bygge paa det allerede bestaaende, idet det omhyggelig maatte undgaas, at nogen anden Institution derved blev fortrængt; den skulde repræsentere en mere liberal Aand, der indrømmer det private Initiativ fuld Handlefrihed og indskrænker den direkte Indgriben fra Administrationens Side til det mindst mulige; den skulde desuden sikre os Bistand fra Landdistrikternes Middelstand, der har særlig Interesse for Spørgsmaalet om den mindre Kredit.

Det er vort Ønske, at vi maatte kunne bidrage vort til den saare vanskelige Opførelse af den Bygning, der skulde kaldes: »Central du Petit Crédit».

J. Clynmans.

¹) IV Congrès International des Classes Moyennes, Paris 1924. Beretning fra M. Lambrechts, Side 83 og følgende.

²) Underskriverne af det den 12. November 1909 fremlagte Forslag.

³) MM. Francotte, Claes, Du Bus de Warnaffe, Theodor, Wauwermans.